

HALMAI TAMÁS

Angyalok órája

*Éjjel kettőkor valami
a felület alól
elődereng és angyali
titkokért szavatol*

*a fejedben bár nem tudod
miképp került oda
helyére kerül egy bukott
molekula*

*minden ott van ahol a minden
a szó a szív a szédület
a valóság olyan mezítlen
s olyan boldog vagy nélküled*

*örömtől fényes a rozsdá:
megérkeztél az aranykorba*

Botanika

*Egy virág ruhája milyen
szerény:
nem a szirmok hanem
a fény*

Virágének

Attilának, Katának

*Olyan szépek voltak a szirmai
hogy nem volt szíve leszakítani
amit megtehet hogy tehetné
inkább magát ültette mellé*

